

Bod programu č.: 17

Názvy nových ulic

Obsah:

Rada předkládá Zastupitelstvu návrh na schválení názvů nových ulic v MČ Brno-Tuřany.

Rada na své 57/VIII. schůzi pod bodem programu 15 doporučila Zastupitelstvu schválit tyto nové názvy ulic v MČ Brno-Tuřany:

- Krumlova – pozemky p.č. 436/1, 463/46 a 436/37 v k.ú. Holásky
- Slavomila Janáčka – pozemek p.č. 2375/1 v k.ú. Holásky
- Ledárenská – část pozemku p.č. 2269 v k.ú. Holásky (prodloužení stávající ulice)
- Přichystalova – pozemek p.č. 4086 v k.ú. Tuřany (prodloužení stávající ulice)
- Šípková – část pozemku p.č. 1791/1, pozemek p.č. 4766 a pozemek p.č. 4761/1 v k.ú. Tuřany, část pozemku p.č. 2471 v k.ú. Holásky (prodloužení stávající ulice)
- Růžová – pozemek p.č. 4700 v k.ú. Tuřany (prodloužení stávající ulice)
- Vinohradská – pozemky p.č. 110/1, 1727/1, 1728/1, 1519/1 a 1519/2 v k.ú. Brněnské Ivanovice (prodloužení stávající ulice)

Zákres nových názvů ulic je uvedený v mapách, které tvoří přílohu tohoto bodu.

Příloha:

životopisné údaje p. Krumla a p. Janáčka
mapy

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo MČ Brno–Tuřany

schvaluje

nové názvy ulic v MČ Brno-Tuřany:

Krumlova – pozemky p.č. 436/1, 463/46 a 436/37 v k.ú. Holásky
Slavomila Janáčka – pozemek p.č. 2375/1 v k.ú. Holásky
Ledárenská – část pozemku p.č. 2269 v k.ú. Holásky (prodloužení stávající ulice)
Přichystalova – pozemek p.č. 4086 v k.ú. Tuřany (prodloužení stávající ulice)
Šípková – část pozemku p.č. 1791/1, pozemek p.č. 4766 a pozemek p.č. 4761/1 v k.ú. Tuřany,
část pozemku p.č. 2471 v k.ú. Holásky (prodloužení stávající ulice)
Růžová – pozemek p.č. 4700 v k.ú. Tuřany (prodloužení stávající ulice)
Vinohradská – pozemky p.č. 110/1, 1727/1, 1728/1, 1519/1 a 1519/2 v k.ú. Brněnské Ivanovice
(prodloužení stávající ulice)
Zákres nových názvů ulic je uvedený v mapách, které tvoří přílohu usnesení.

V Brně dne 3. 12. 2020

Zpracoval:
Mgr. Jiří Polák

Předkládá:
Rada MČ Brno-Tuřany

Ing. Tomáš Kruml

	* 6.3.1911 Brno-Holásky - † 28.1.1994 Brno
	válka a odboj 1938-1945; účastník odboje; stíhací pilot ve Francii a Velké Británii
národnost	česká
státní příslušnost	Rakousko-Uhersko, ČSR
bydliště	Holásky č. 29 (dnes Brno-Holásky, Na Návsi 28), č. 80 (dnes Rolencova 34), Brno, Chodská
vzdělání	obecná škola v Brně-Holáskách, měšťanská škola v Brně-Tuřanech (poslední ročník v Brně), Výšší průmyslová škola textilní v Brně, 1931-1932 Škola pro důstojníky letectva v záloze v Prostějově, 1934-1936 Vojenská akademie v Hranicích, 1959-1963 VAAZ
vyznamenání a pocty	československá: - Čs. válečný kříž 1939 (4x) - Čs. medaile Za chrabrost před nepřitelem (2x) - Čs. medaile Za zásluhy I. stupně - Čs. vojenská pamětní medaile F-VB britská: - 1939-1945 Star with Clasp Battle of Britain - Air Crew Europe Star - Defence Medal - War Medal - Mention in Despatches francouzská: - Croix de Guerre avec Palme Bronze - Plukovník letectva (1948)
zaměstnání	vzorkař fezářny ve Strakonících, voják z povolání
politická orientace	Československé sociální demokracie, KSČ
hrob	Tuřanský hřbitov, Pratecká
poznámky	Po ukončení textilní školy v červnu 1930 nastoupil do strakonické fezářny, kde pracoval jako vzorkař do 30. 9. 1931. Následující den nastoupil prezenční službu v Olomouci u 63. letky Leteckého pluku č. 2. Domů se vrátil 1. 4. 1933 jako četař aspirant v záloze. Protože v době hospodářské krize nemohl najít zaměstnání, rozhodl se k návratu k letectvu, kam byl přijat 1. 1. 1934 v hodnosti podporučíka v záloze. Absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích (vyřazen v hodnosti poručíka letectva 1. 8. 1936). Postupně působil: 2. pozorovací letka Leteckého pluku 1 "TGM" na letišti Praha-Kbely (1936-1937), 44. stíhací letka III/1 peruté (později změna označení na 32. letku, Praha a Hradec Králové). Květnovou mobilizaci 1938 prožil na letišti v Josefově u Jaroměř. Protože průzkumné německé letouny narušovaly státní hranice, přemístěna peruté III/1 do Brna-Slatiny. Po Mnichovu krátce v Milovicích, poté přemístěna na letiště v Košicích a Užhorodě, aby zde bránila území republiky před případnou maďarskou agresí. Nakonec se letci vinou mezinárodních událostí vrátili do Hradce Králové. Začátkem roku 1939 převelen k Vojenskému technickému leteckému ústavu, odkud propuštěn k 31. 3. 1939. Nabídka Němců na práci u Lufthansy nebo u Luftwaffe on i jeho kamarádi odmítli. Vrátil se domů, ale práci v Brně nenašel, proto následoval návrat do Prahy - zde se spolu s kamarády připravili na odchod do zahraničí. Odjeli 15. 5. 1939 rychlíkem z Prahy do Frýdku-Místku, hranici do Polska přešli v prostoru Morávky. Nakonec se dostali do Krakova, odkud 22. 5. 1939 odjelo 109 Čechoslováků rychlíkem do Gdyně. Z parníku Bałoty, který mimořádně 26. května zakotvil u Cherbourgu, je menší loď převezla do přístavu. Odtud dopraveni do Paříže na letiště Le Bourget, kde ubytování v kasárnách. Dne 2. 8. 1939 podepsali závazek pětileté služby u Cizinecké legie, přes Marseille přepraveni do Oranu. Ještě do konce roku 1939 se vrátili do Francie a po výcviku se Kruml zapojil i do bojů o Francii jako stíhací pilot. Po kapitulaci Francie se dostal přes Afriku a Gibraltar do Velké Británie, kde se stal jedním ze zakládajících příslušníků 312. československé stíhací peruté. Podrobně je jeho bojová činnost popsána v publikaci uvedené zde v literatuře. Do osvobozené ČSR se vrátil 19. 7. 1945. Zůstal v armádě a jako jeden z mála zahraničních letců nebyl zatčen a působil na Vysokém vojenském učilišti (od 1. 1. 1952 Vojenská akademie Antonína Zápotockého) v Brně, i když 20 let se nedočkal povýšení. Do výslužby odešel k 1. 10. 1967. Od ledna 1968 do března 1969 pověřen výukou taktiky vojenských letců v Egyptě. Ke konci života byl aktivní v osvětové činnosti, besedoval s mládeží i dospělými o našem odboji.

obrazy

prameny, literatura	Monografie "RAF: Místo narození Brno" "Příběhy brněnských hřbitovů" "Letci z Tuřan a Holásek ve II. světové válce"
partneři	Dobromíla Krumlová (Suchardová) <i>sňatek: 28. 10. 1945, Fryšták</i>
děti	Iva Krumlová Jiřina Krumlová
rodiče	Tomáš Kruml Josefa Krumlová (Sámková)
sourozenci	Blažena Krumlová
ulice	Rošencova <i>bydliště</i> Chodská <i>bydliště</i>
osoba na objektech	T. Kruml pamětní deska: Na Návsi 28/01
stavby	Tuřanský hřbitov Pratecká <i>místo posledního odpočinku</i>
události	24. 4. 2005 Odhalení pamětní desky Tomáši Krumlovi
související odkazy	mapa
autor	Menš

Aktualizováno: 26. 01. 2017

Slavomil Janáček

* 22.4.1914 Brno-Holásky - † 15.6.1973 Sandwich (Anglie)

válka a odboj 1938-1945; účastník čs. zahraničního odboje; příslušník RAF ve Velké Británii

národnost česká

státní příslušnost ČSR

vzdělání

1925-1928 Městská škola Tuřany,
poté krátce učitelský ústav v Brně (nedokončil),
vyučení strojním zámečníkem v I. brněnské strojírně v Brně

vyznamenání a pocty

- britská Záslužná letecká medaile (Distinguished Flying Medal - DFM, 1. 7. 1942)
- britský Záslužný letecký kříž (Distinguished - Flying Cross - DFC, 4. 5. 1945)
- The 1939-1945 Star
- Air Crew Europe Star
- Defence Medal
- War Medal
- Čs. válečný kříž 1939 - celkem 5x (14. 11. 1941 + 1x), (5. 5. 1943 - 2x)
- Čs. medaile Za chrabrost před nepřitelem - celkem ji obdržel 5x (16. 2. 1942 - 1x), (5. 5. 1943 - 2x), (6. 4. 1944 - 2x)
- Čs. medaile Za zásluhy I. stupně
- Čs. vojenská pamětní medaile F-VB (7. 3. 1944)
- jugoslávský řád bratrství a spojenectví II. třídy
- plukovník letectva in memoriam (1. 9. 1991)

odborné a zájmové organizace

Sokol

poznámky

Po vyučení pracoval v I. brněnské strojírně. Dne 1. 10. 1935 nástup základní vojenské služby u Pluku útočné vozby 2 v Olomouci, 4. rota; prodělal výcvik telefonisty a telegrafisty, absolvoval poddůstojnickou školu v Brně (jaro 1936). Do civilu odešel k 20. 9. 1937 v hodnosti svobodníka, prodělal mobilizaci v roce 1938.

Po okupaci v březnu 1939 se zapojil do domácího odboje. Po odhalení své činnosti odešel spolu s Jaroslavem Rolencem dne 16. 11. 1939 z Holásek - podařilo se jim přejít na Slovensko a přes Bratislavu se dostali do Budapešti. Odtud vyrazili 26. 11. 1939 na jugoslávské hranice, které překročili v Subotice, krátce byli drženi jugoslávskými pohraničníky. Dne 10. 12. 1939 se hlásili na francouzském konzulátu v Bělehradě, odtud odjeli přes Řecko a Turecko do Bejrútu. Slavomil Janáček odtud odjel lodí Athos do Francie 9. 1. 1940. Dne 14. 1. 1940 se hlásil u čs. armády v Agde - v hodnosti desátníka byl zařazen k motoskadroně Smíšeného předzvědného oddílu (SPO). Od března do května 1940 absolvoval radiotelegrafní spojovací kurz, bojů na frontě v červnu 1940 se neúčastnil.

Dne 25. 6. 1940 odplul na lodi Mohamed-El-Kebir do Velké Británie, 7. července přistáli v Liverpoolu, v táboře v Cholmondeley se 17. 8. 1940 přihlásil k letectvu a 21. září byl přijat do RAF. Od konce září do prosince 1940 absolvoval 2. školu pro letecké telegrafisty (No 2 Signal School) v Yatesbury. Dne 28. 12. 1940 nastoupil do No 1 Signal School v Cranwellu, odkud 16. 4. 1941 odjel k 4. bombardovací a střelecké škole (No 4 Bombing and Gunnery School) ve West Freugh.

Po ukončení školy byl povýšen na Sergeanta (Sgt) a odeslán k čs. výcvikové a náhradní jednotce (Čs. depot) do Wilmslow - odtud přešel na leteckou základnu do Ternhillu, a posléze byl přidělen k 54. operační výcvikové jednotce (No 54 Operational Training Unit) v Church Fentonu - zde utvořil spolu s pilotem Miloslavem Mansfeldem osádku letounu Bristol Beaufighter.

Po absolvování bojového výcviku u No 54 OTU sloužil Slavomil Janáček od 18. 7. 1941 jako radarový operátor u 68. britské peruti nočních stíhačů. Dne 1. 6. 1942 povýšen na ppor. letectva v záloze, 10. 6. 1942 do hodnosti Pilot Officer (P/O - poručík), 10. 12. 1942 Flying Officer (nadporučík) - zde působil do 15. 5. 1943. Poté odešel k No 51 OTU v Cranfieldu, kde pobýl do 16. 8. 1943. Pak přešel k Čs. depotu v St. Athanu a ve Fordu absolvoval výcvik pro letecké instruktory. Od 10. 10. 1943 létal opět u 68. peruti (letišťe Coltishall) v osádce s Miroslavem Mansfeldem. V polovině roku 1944 se 68. perutí přezbrojila na letouny De Havilland Mosquito. Dne 20. 4. 1945 68. perutí oficiálně zakončila činnost.

Slavomil Janáček se 28. 4. 1945 oženil s Mavis Evansovou. Válku ukončil v britské hodnosti Flight Lieutenant (F/Lt - kapitán, od 10. 6. 1944) - za svého působení u uvedené noční stíhací jednotky sestřelil Mansfeld s Janáčkem na dvoumístné stíhačce Beaufighter 12. 10. 1941 nad Irským mořem 2 německé letouny Heinkel He 111 a jeden Dornier Do 217, další Do 217 sestřelili 10. 12. 1942, dne 15. 3. 1943 přidali pak Junkers Ju 88, 15. května 1944 potom sestřelili dva Do 217 a dne 27. 7. 1944 už na stíhačce Mosquito sestřelili jednu létající panu V-1, druhou V-1 "sundal" 24. 10. 1944. Dne 1. 6. 1945 byl S. Janáček povýšen do čs. hodnosti nadporučíka.

Dne 4. 8. 1945 se vrátil do vlasti, 12. 12. 1945 se mu narodil syn Gareth. Slavomil Janáček zůstal u vojenského letectva, sloužil u leteckého pluku v Pardubicích, pak působil u Letecké spojovací školy tamtéž a později v Chrudimí jako učitel telegrafie a navigace. Od 10. 4. 1947 měl hodnost štábního kapitána.

Dne 25. 6. 1948 odletěl z letiště v Chrudimí letounem Siebel Si 204D spolu s majorem Josefem Muroněm a kapitánem Arnoštem Zábrštem s manželkami a synem S. Janáčka do

Francie a odtud do Velké Británie - zde znovu vstoupil do RAFa získal britské občanství. V roce 1952 se Janáčkovým narodil druhý syn David. Po službě u letectva na britských ostrovech sloužil 2 roky v Gibraltaru. V roce 1968 odešel do výslužby, jako důchodce provozoval v Sandwiche vesnickou hospodu, zemřel 20. 4. 1973.

obrazy

prameny, literatura

Monografie

"RAF: Místo narození Brno"

"Letci z Tuřan a Holásek ve II. světové válce"

"Kočíci oči. Čs. noční stíhači v RAF 1940-1945."

Ostatní literatura

"Příslušníci československého letectva v RAF"

osoby

Arnošt Zábrš

společný let z Chrudimí do Velké Británie

rodiče

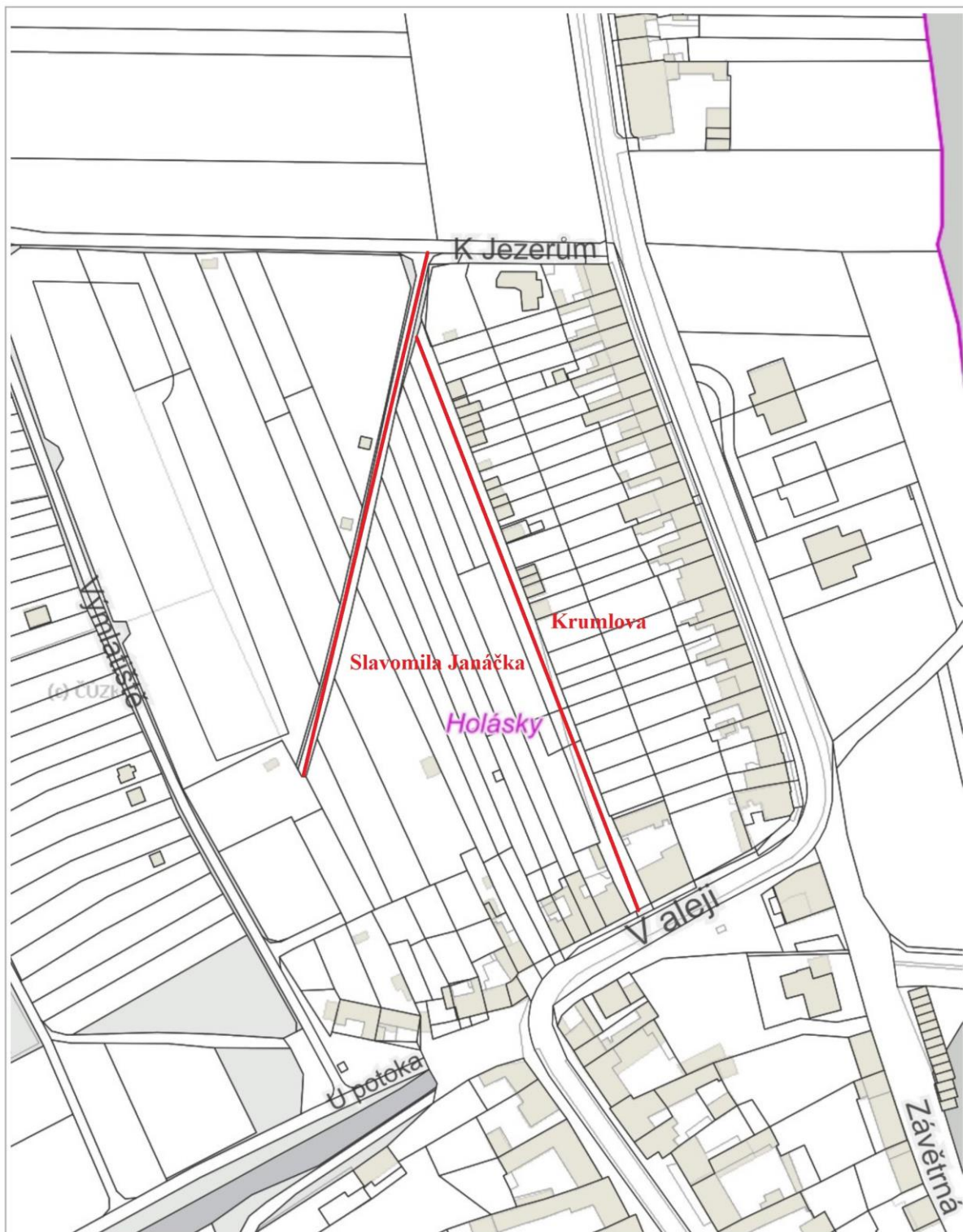
Augustin Janáček

Matylda Janáčková (Čermáková)

autor

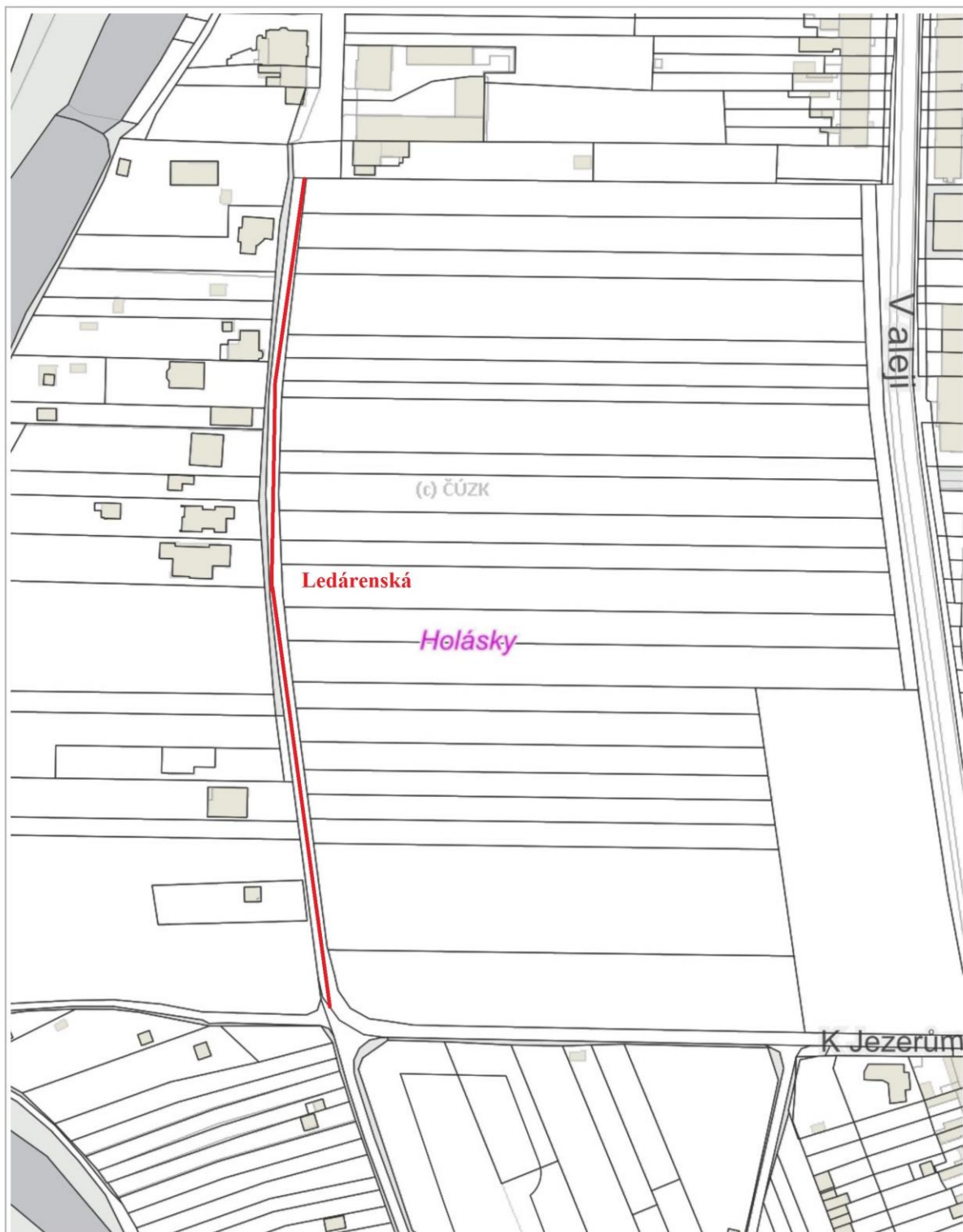
JMik

Aktualizováno: 30. 01. 2017

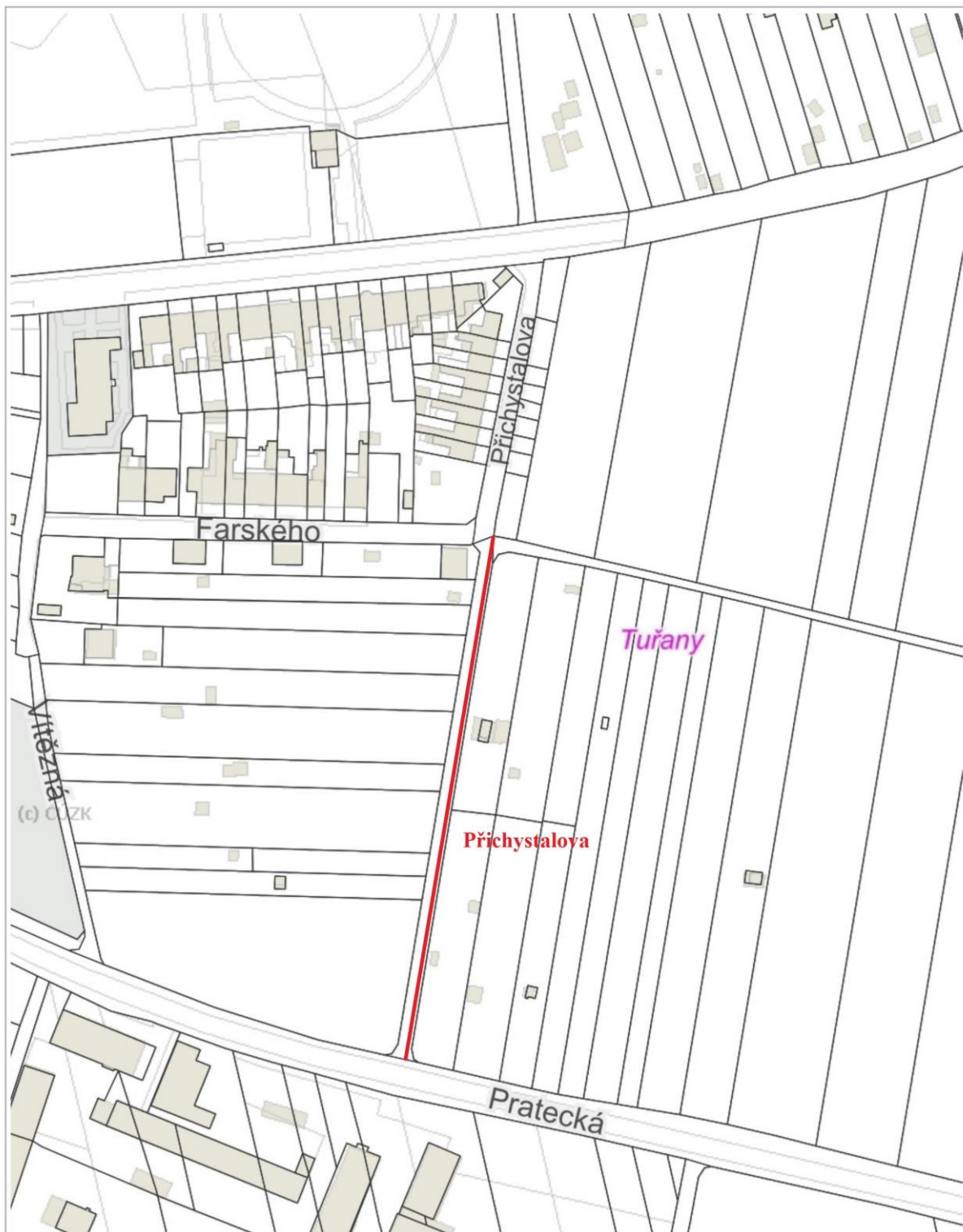
50 m

1 : 1 887

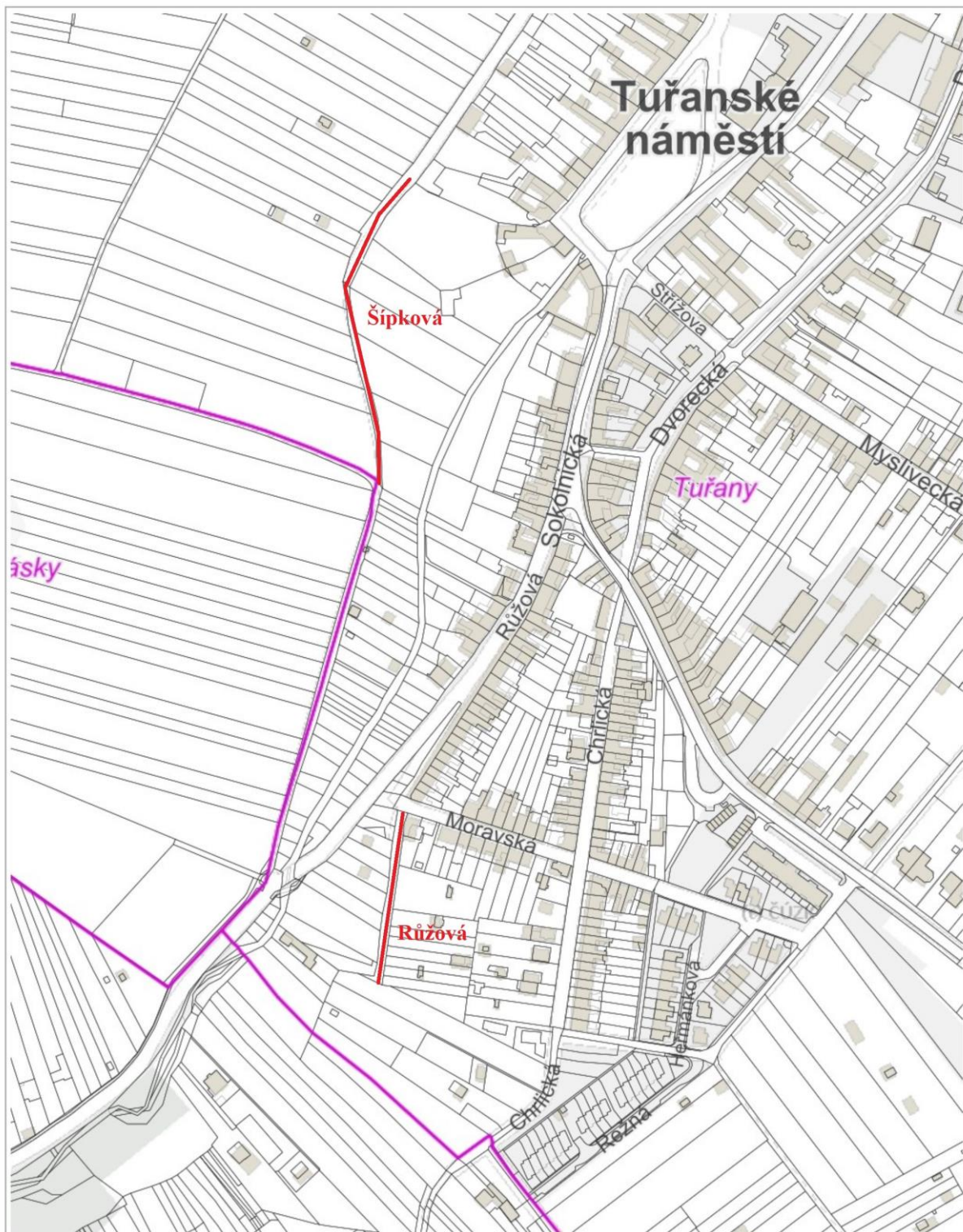
50 m

1 : 1 887

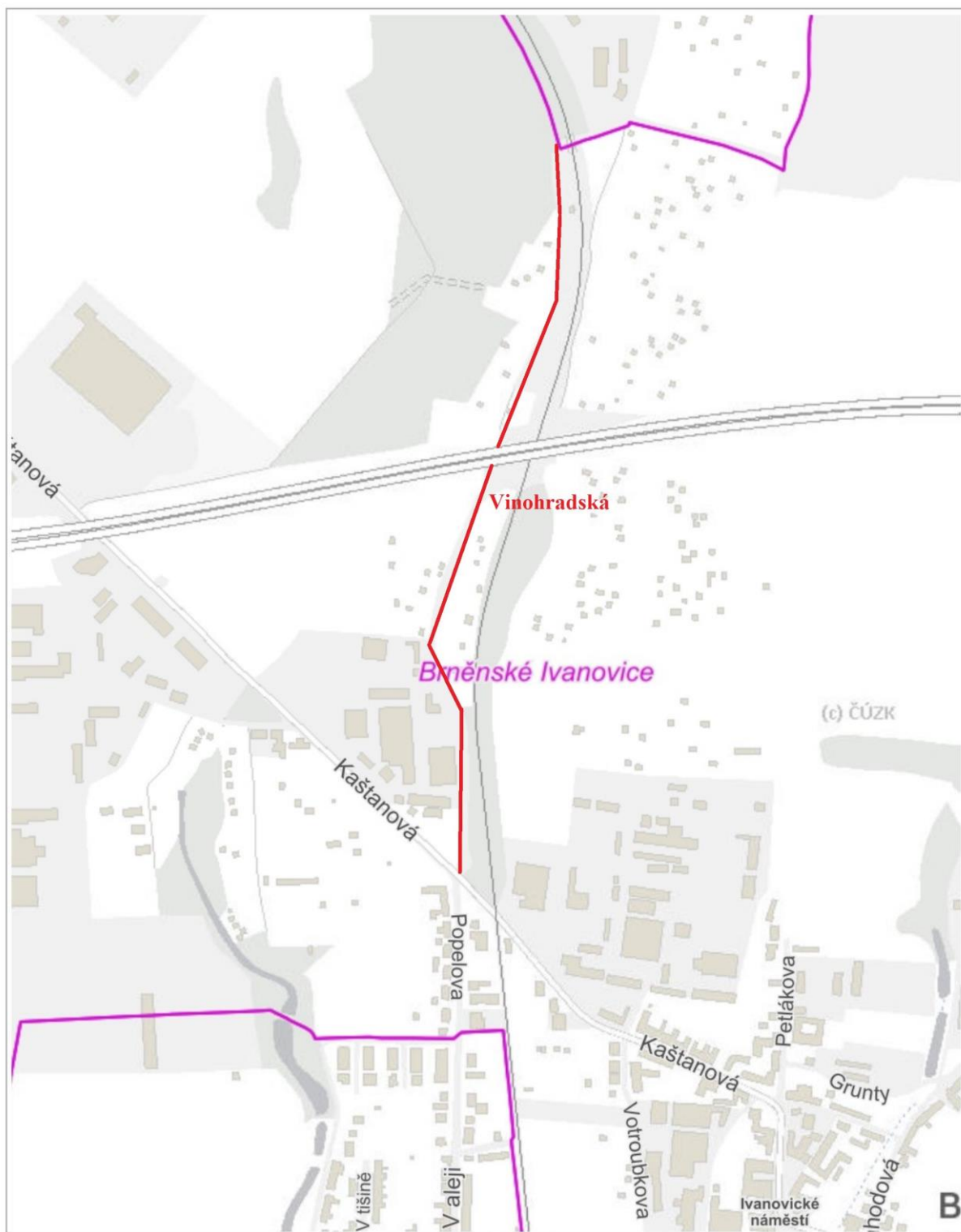
50 m

1 : 1 887

100 m

1 : 3 774

200 m

1 : 7 549